

(א) [לעיל מ.]. יומא ג. חגיגה י. ר"ה ד. (ג) [פסחים ע"א.]. (ג) [ש"ג]. (ד) [פסחים ע"א.]. (ה) [ש"ג] פ"ט"ג שנת קנ"ד: ד"ה שמי' צד"ה אר"י ור"י. (ו) [לעיל ל.]. חגיגה ד. ג' חגיגה ה. מד. יומא כ"א. שנת ט. [ש"ג ח.]. [לעיל כ"ט. ט. רש"י מ"ו.]. [דף מז. ורי"ה ד. יומא ג.]. [ע"י ברע"ב ע"י ע"ג.]. ט. ש"ך לע"ב.

הגהות הב"ח

(א) תו"ם ד"ה פומ"ו וכו' בין לזמנא בין מן הדצ' כדמכח:

גליון הש"ס

בותנ"י ירכיב המ"ס. עין צ"צ דף ע"ג ע"ה ב'ש"ס ד"ה מ"ס ובש"ט מקובצת ע"ס:

מוסף רש"י

פו"ר קש"ב פי"מ, זמ"ן רג"ל קרנ"ן, ש"ר, צרכ"ה. פ"ס, לענין פ"י התג, כל שנת ימי התג א"ן מפיסין עליהן הלך לפי חשבון השמחה אלא מפני מקריבין אותן, כדמין במסכת סוכה (נה). מ"י שהיה מקריב פ"ס הי"ס לא היה מקריב למחר, ופ"ר של שמיני מפיסין עליו אחריו מן השמחה מקריבנו (חגיגה יז. ובב"מ ד"ה יומא ג.). זמן לעלמן, לנכד שהיינו ק"י יומא ש"ס, רגל ש"ס עליו ק"י סוכה (חגיגה ש"ט) שאין שם חג הסוכות עליו (ר"ה יומא ש"ט). קרנ"ן, שאין בהמות קריבנן, כמ"ד פ"י התג, שפ"ר התג מתמעטין והולכין ובכשיהיו י"ד כולל יום ואלוים טעם ובשמיני פ"ר אחר ח"ל אחד וצדעב כצ"ס (חגיגה ג' וכו' ר"ה יומא ש"ט). ש"ך, שאין ש"ר ש"ה לל ש"ך, שאין ש"ר י"י התג, כל ש"ר י"י התג, מנכ"ד שאין ג"ל מתנות ע"י, ואח"כ על ח"ל התועד מפורש במסכת סוכה (נה). הומצ"ה, וכל שמיני ע"רית אינו מענין אסף וכן פירשו לו אחריו ש"ר (יומא ש"ט) ובב"מ חגיגה ש"ט) ובמסכת סופרים (פ"ט) מלא ש"ר הוא למזל על השמיני (ר"ה ש"ט). צרכ"ה, שהיו מנכ"ד לתפלת ח"י המנ"ך (יומא ש"ט) וזכ"ר לשמחה שנאמר בו ביום השמיני שלח את העם ויבטו את המנ"ך (חגיגה ש"ט) ובב"מ ר"ה ש"ט). והיי"ת אך שמו"ה, ק"ל ימיהו הוא דכתיב לעיל מ"ה חג הסוכות מעשה לך שנת ימים, וסמ"ך ל"ה ושמחת בחגך וה"ר כתיב שנת ימים תחתיו וגו' והיי"ת אך שנת (פסחים ע"א). לרבות ולי"ה יום טוב האחרון. אלא שנתה אלא צבילת גלמים, ויום טוב האחרון גופיה לא, דה"ת תרי זמני שנתה ימים תחתיו גבי שמחה חלק"ל, כל א"ן ויקץ מעש"ן (ש"ס וכ"ה ש"ה. ושבו"ת י"ג). מוריד את הכלים. ל"פ שרובן עש"ן סוכתה"ן כר"ש גגן (שבת קנ"ד). מאני מיכל"ה. קעו"ת לאתר שאלו בין קר"ך להוציא, בר ממשלתה. חו"ן לסוכה, מאני משתי"א. סוכות, במשלל"ה. ל"פ שאין ממא"ס (לע"ל כ"ט).

לולב וערבה פרק רביעי סוכה

מח.

עין משפט נר מצווה

פו"ר קש"ב. סימן הוא כדמפרש ואולי: פ"ס צפני עלמו. שכל פרי החג לא היו מניילין פ"ס א"ח משמך יקריב לפי שצדקר היו מקריבין אותן עד שכל כ"ד משמרות שונות ומשלוש בהן חוץ משמיס כדאמר' צבילת (לקמן דף נה): ופ"ר דשמיני בתחילה מפ"סין עליו: זמן.

(א) רגל בפני עצמו לענין פו"ר קש"ב א"פיים בפני עצמו זמן בפני עצמו רגל בפני עצמו בקרבן בפני עצמו ישירה בפני עצמו הברכה בפני עצמו: **מתנ"י**. ההל"ל והשמחה שמונה כיצד מלמד שהייב אדם בהל"ל ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון של חג כשאר כל ימות החג: **גמ'** מנה"מ דת"ר (ג) והיי"ת אך שמחה לרבות לילי יום טוב האחרון או אינו אלא יו"ט הראשון כשהוא אומר (ד) אך חלק ומה ראות (ז) לרבות לילי יו"ט האחרון ולהוציא לילי יו"ט הראשון מרבה אני לילי יום טוב האחרון שיש שמחה לפניו ומוציא אני לילי יום טוב הראשון שאין שמחה לפניו: **מתנ"י** סוכה שבעה כיצד יגמור מלאכול לא יתיר את סוכתו אבל (ס) מוריד את הכלים מן המנחה ולמעלה מפני כבוד יו"ט האחרון של חג: **גמ'** אין לו כלים להוריד מהו אין לו כלים אלא כי אשתמש במאי אשתמש אלא אין לו מקום להוריד כליו מהו ר' חייא בר אבא (רב) אמר ה"פוחת בה ארבעה ור' יהושע בן לוי אמר ב"מדליק בה את הגר ולא פליגי" הא לך והא לכו הא תינח סוכה קטנה סוכה גדולה מאי איכא למימר רבא מאני מיכל"ה בר ממלל"ה מאני משתי"א במשלל"ה: **מתנ"י** ג' ניסוך המים כיצד צלוחית של זהב מחזקת שלשה לוגים היה ממלא מן השילוח הגיעו לשער המים תקעו והריעו ותקעו עלה בכבש ופנה לשמאלו שני ספלים של כסף היו שם ר' יהודה אומר של סיד היו אלא שהיו מושחרין פניהם מפני היין ומנוקבין במין

רגל בפני עצמו. דל"ן יושבין צסוכה קרבן לעלמו שאינו צקדר פרי החג דל"כ היו צו ששה פ"ס צרכה לעלמו את יום שמיני חג העצרת הוא ובמספחה משמע שמצרכין את המנ"ך דה"ג צה צרכה לעלמו שנאמר ציום השמיני שלח את העם ויצרכו את המנ"ך כ"פ צקונט' והשתח"ה לא היו כי ההוא דתינח לעיל דלמרינן כ"ס שחג טעון ש"ר קרבן צרכה ולינה כ"ך שמיני טעון קרבן ש"ר וצרכה ולינה ורצינו ח"ס מפרש צרכה דהכ"ה צרכה המזון ותפלה כי ההוא דלעיל ורגל צפני עלמו לענין שטעון לינה ורצינו חננאל מפרש לענין [שידחה] אצילות משום דלמרי' פרק בתרא דמועד קטן (דף ט"ז). דהקוב"ר את חמ"ו גזרת ימ"ס קודם רגל צטלה ממנו גזרת של"ס ויזמנין לילכ"ה צדעה קודם רגל ופ"ה צטלה הימנו גזרת ל' משום שמיני עזרת ורצינו ח"ס עלמו יס"ד צמעריב של שמיני עזרת קודש ליינה ושל"ס יחם כאשר אצלים יחם ומיהו אי אפשר לומר שידעה לגמרי דהא פרק בתרא דמו"ק (דף כ"ד: ע"ס) אמרי' יום אחד לפני החג וחג ושמיני שלו הרי כ"ן עשרים ואחד יום וצרכה המנ"ך לא צעי למתיני משום דלריך למתיני דומיא דצרכה של ז' ימי החג ש"ר שהיו אומרים מזמור של"ס משא"כ צשאר ימי החג שלא היו אומרים מזמור של"ס אלא חציו והח"ו למחר כ"ך מפרש ר"מ דלתינח צציליה החל"ל (לקמן דף נה). דלמוציא צה סימנ"ה הומצ"ה"י ולע"ל פ"רשתי שהיו אומרים לננו"ח על השמינית: **פוחת** בה ארבעה. טפחים ופוסלה כ"פ צקונט' ותימה מה שיעור הוא זה צצרכעה והלא חז"ר פוסל צצלשה צין צסוכה גדולה צין צסוכה קטנה צין צצמנ"ע (ב) כדמוכח צציליה פ' קמ"א (דף ק"ו). **מדליק** בה את הגר. פ"רשנו לעיל פרק הישן (דף כ"ט. ע"ס) צד"ה ואמרי' לה: **שער המים**. מן השערים הדרומיים צצעורה הוא דתנן צצמ' מדות (פ"ג מ"ו) שערים הדרומיים סמוכים למערב וקחשיב שער המים וקמ"ה למ"ה נקרה שער המים שצו מנכ"סין ללוח"ת המים של ניסוך המים צצג:

נא א מ"י פ"ו מה'ל' תמיד' ומספין הל"ל י: **גב** ב מ"י ש"ס הל"ל ה: **גב** ג מ"י ש"ס הל"ל י"א: **גד** ד מ"י כקדר תפלות טו"ש"ע א"ח ט"י תרמ"ט ספ"ק א: **גה** ה מ"י פ"ג מהלכות תוס"ע הל' ו טו"ש"ע א"ח ט"י תרמ"ט ספ"ק א: **גו** ו מ"י פ"ו מהלכות י"ט הל"ל ז: **גז** ז ח ט מ"י פ"ו מה'ל' סוכה הל"ל י"א הל"ל י"ב סמ"ג עש"ן כן טו"ש"ע א"ח ט"י מ"ט: **גח** ח מ"י פ"י מה'ל' תמיד' הל"ל ו סמ"ג עש"ן ט:

תורה אור השלם

1. שבעת ימים חג"ל ל"ך אלה"ך במקום אשר יבחר יי פ"י יברכה יי אלה"ך בכל תבואתך ויבכל מעשה ידיו ויהיה אך שמת: דברים טו טו

רבינו חננאל

פ"י פו"ר קש"ב פ"ס, כדתנן בשמיני חזרו לפ"ס כר"ג"ס. זמן, כדאמרן. רגל בפני עצמו, לחשב אותן ז' ימים לענין אבדות. כדגריסין בפרק אחרון במשקין אמר רבנ"ה יום אחד לפני החג והחג ושמיני שלו, הרי כאן כ"א לענין שלשים קרבן, בפני עצמו, ברכת המזון ותפלה כדאמרן. **מתנ"י**. ההל"ל והשמחה שמונה כ"ו. בשביל שלמי חגיגה, שצ"ר לאכול בח"י ימי החג, שאין שמחה אלא בבשר. תנא ההל"ל י"ח ימים וליילה אחת, וגומרין בהן את הל"ל. ואלו הן ח' ימי החג, וח' ימי חנוכה, יום טוב ראשון של פסח, וליל, ויום טוב של עצרת. והשמחה. דת"ר היית אך שפת לרבות [לי"ך] יום טוב אחרון לשמחה וכו'. ירושלמי השמחה ח', הגע עצמך שחל יום טוב הראשון להיות בשבת, לשחוט מערב (הרג"ל) אין את יכול, דאמר (א"ר [אע"פ] שלמי חגיגה ששחטן מערב הרג"ל אין יוצא בהן י"ד וחבתו ברג"ל, לשחוטן בשבת אי אפשר, הלכך לא משכחת לה אלא בביתים שאוכלים את שער החטאת). בסוכה, פוחת בה ד' א"ם אין לו מקום להוריד בו הכלים ששחתם בהן שמיני, פוחת בה ד' כל"י מנכ"ס, או מנכ"ס בה קטנה, וכמ"כ בה נר דודי. [**מתנ"י**] ניסוך המים כיצד כ"ו.

(א) לפנינו צירושלמי אמת דלמ"ר ועזר"ה על"ה צ"ר סימנ"ה כ"ס ר' אלעזר. (ב) ע"י צבילת פסחים ד"ע ע"ג.

כמין

אך ע"י שרוב על"ה חו"ן לכס"ה, מאני מיכל"ה. קעו"ת לאתר שאלו בין קר"ך להוציא, בר ממשלתה. חו"ן לסוכה, מאני משתי"א. סוכות, במשלל"ה. ל"פ שאין ממא"ס (לע"ל כ"ט).